

esse, hvormed her er Tale, for Reservefondet; den Interesse, som skal lede til Besparelse, angaaer blot det Overskud, som kan og skal fordeles mellem Directeuren og Personalet. Dette Overskud kan variere mellem 12 og 20,000 Rbd. Det skal forud beregnes i den Finantsplan, som Directeuren forelægger Ministeren og som Ministeren skal approbere; men efterat det forud er beregnet, skal det jo ogsaa virkelig tilveiebringes. Lad os nu see, hvorledes Directorens Stilling er, naar han opgjør den Finantsplan, som han skal forelægge Ministeren. Gjaldt det blot om hans egen Interesse, saa kunde man jo muligen vente af ham, at han vilde være saa generøs, ikke at gaae ud paa, at sikkre et Overskud større end 12,000 Rbd.; men han har bag ved sig hele Personalet, hvis Interesse han ogsaa skal varetage, og, for at staae i godt Forhold til dem, maa varetage saameget som muligt. Der er altsaa for ham den allerstørste Opfordring til at lægge an paa, at der fremkommer et Overskud, ikke det mindste, nemlig 12,000 Rbd., men at der fremkommer et Overskud saa høit, som det kan fordeles, nemlig 20,000 Rbd.; det har han at lægge an paa (Hør!), det maa han forud ligefrem beregne, ikke lade staae som en mulig Præmie for særdeles Anstrengelse. I ethvert Tilfælde maatte han da sørge for, at der kom de 12,000 Rbd.; saaledes maatte han stille sin Beregning, og det er ogsaa foreskrevet her. Hvis Resultatet ikke svarede til Beregningen, hvis det gik ned under de 12,000 Rbd., saa var der i Commissionsens Forslag taget Hensyn til, at det kunde suppleres, men eftersom Sagen nu er forelagt af Udvalget, er dette Hensyn faldet bort. Naar nu Theaterdirecteuren har gjort et Finantsoverflag, som lover 20,000 Rbd. i Overskud, skal da Ministeren indrømme dette Finantsoverflag, hvorved der, efter rimelig Calculé, forud gives Theaterpersonalet Alt, hvad der kan indrømmes det, eller skal han nedsætte Overskuddet noget, for ved forøgede Udgifter, at sørge saameget desto bedre for Theatrets Apparat og Materiel, idet han siger: det er jo ikke givet, at Personalet just skal have 20,000 Rbd., vi tør ikke lægge an paa, at sikkre det 20,000 Rbd.? Det er altsaa for det Første en ganske overordentlig van-

stellig Stilling, hvori man sætter Bedkommende; de skulle forud afgjøre, om man skal lægge an paa at sikkre Personalet 20,000 Rbd. eller 12,000 Rbd. Sæt nu, at Ministeren siger: vi kunne ikke lægge an paa at sikkre Personalet et Overskud af 20,000 Rbd., saa er Theaterdirecteuren høilig fristet til, og hvis han ikke følger Fristelsen, kan man dog saare let mistænke ham for, at lægge an paa at sikkre Personalet det høieste Overskud, som er muligt, derved at han enten calculerer Indtægterne lavere, end han virkelig troer, de ville blive, eller ansætter Udgifterne høiere, end han selv troer, de ville blive. Det er en overmaade vanstellig Stilling at sætte en Embedsmand i, og jeg troer ikke, at man bør sætte ham i en saadan Stilling. Men vanstelligere bliver Stillingen, naar man tænker sig, at der allerede er spillet flere Aar med et vist Resultat, og dette Resultat er saadant, at man kan gjøre en Calculé, hvorefter Theatret kan vinde 12,000 eller 20,000 Rbd. i Overskud, eftersom man lægger den fulde Gjennemsnitsindtægt til Grund for Calculen, eller frastrager Noget, som fremkommet ved Personalets særlige Flid og Anstrengelse, og i Forhold her til stiller Udgifterne. Ministeren skal altsaa saa godt som ligefrem afgjøre, om han vil indrømme Personalet enten 12,000 eller 20,000 Rbd., idet han indskrænker eller udvider, hvad der gjøres for Theatrets øvrige Behov. Efterat man nu er kommet over Spørgsmaalet om Beregningen, saa kommer Udførelsen, og den virkelige Tilveiebringelse af Overskuddet. Det viser sig nu i Aarets Løb, at Indtægten bliver noget mindre, og at der, hvis man gjør alle de Udgifter, man havde bestemt sig til at gjøre, kun vil blive et Overskud af 12,000 Rbd., eller endog noget mindre; men det viser sig ogsaa, at der er beregnet visse Udgifter, som maaskee ere i Kunstens og Theatrets Interesse, men som det ikke er absolut nødvendigt at gjøre just i dette Aar, med Hensyn til hvilke det i det Mindste ikke kan bevises, at det er nødvendigt at gjøre dem, idet man kan tænke, at der kan komme andre Aar, som ere bedre, i hvilke man da kan anskaffe dette til Garderoben, til Maskineriet, som det jo rigtignok var meget ønskeligt at anskaffe, men ved hvis Anskaffelse i dette